

løbig bygge vi kun dette Sindssygehospital til 600 Patienter med Udvidelsesmulighed til 800 Patienter, og dersom Familieplejen bliver tagen i Brug paa den Maade, de sagkyndige antyde, og som ogsaa den ærede Ordfører omtalte, er der al Sandsynlighed for, at det ikke bliver nødvendigt at opføre flere Sindssygehospitaler, saa at altsaa det nordlige Jylland fremtidig skal benytte dette Sindssygehospital, og saa tror jeg, man ikke behøver at bruge mange Ord for at vise, at Jyderup ligger nok saa behageligt for Nordjylland som Nykøbing. At man selvfølgelig først og fremmest maa tage Hensyn til Pladsens Godhed og Hensyn til de Patienter, som skulle være paa et saadant Hospital, er rimeligt, og de Fordringer, der maa stilles, staa ret udførligt omtalte i den Skrivelse fra Sundhedsstyrelsen, som ledsager Lovforslaget, og jeg skal ikke komme ind derpaa. Men jeg kan ikke sige, at Nykøbing i den Henseende i særlig Grad gaar forud for Jyderup. Pladsen ved Jyderup ligger nemlig højt og frit med Lys og god Udsigt, og man kan neppe noget Sted finde en Stationsby, hvortil der er en saa stærk Turiststrøm som netop til Jyderup. Naar der kommer en saadan Turiststrøm til Jyderup, ligger det selvfølgelig i, at Omgivelserne der ere særlig tiltalende, og dette, at der er en saa stor Tilstrømning af Turister hele Sommeren igennem, gør, mener jeg, Omgivelserne livligere, hvilket kan have sin Betydning.

Men det afgørende for mig i dette Spørgsmaal er ikke dette; det afgørende for mig er, at Pladsen, som skal benyttes til Hospitalet, overfor Oplandet er langt bedre ved Jyderup end ved Nykøbing. Den ærede Ordfører berørte, at naar vi have stillet saa mange Forslag om Pladsen til Hospitalet, laa det vel i — og han syntes, det var menneskeligt —, at Repræsentanterne fra disse forskellige Pladser stillede saadanne Forslag af Valgkredshensyn. Jeg skal hertil blot sige, at dette er ikke Forholdet for mit Vedkommende, og jeg mener, jeg i nogen Grad kan sige det, da jeg ikke staar ene om dette Forslag, men netop staar sammen med et Medlem af Udvalget, som ogsaa er med i Medicinalkommissionen, og som repræsenterer en Kreds i Jylland. Jeg tror derfor, man kan lade være med at sige, at det skulde netop være af Valgkredsinteresse, naar jeg holder paa Jyderup i Stedet for f. Eks. Nykøbing eller Hillerød, og jeg føler mig overbevist om, som jeg ogsaa udtalte ved første Behandling, at dersom Medicinalkommissionen var

kommen til at afgøre, hvor dette Hospital skal ligge, var det hverken blevet ved Hillerød eller Nykøbing, men ved Jyderup. Jeg lægger altsaa mere Vægt paa den gode Forbindelse med Omverdenen end det Mindretal, der stiller Forslag om, at Pladsen skal være Nykøbing, og naar jeg fastholder mit Forslag, skønt jeg ikke har saa meget Haab om at faa det vedtaget, er det netop, fordi jeg vil have, at Rigsdagen skal tage Standpunkt til dette Spørgsmaal. Thi naar først Hospitalet er opført, og der muligvis bagefter rettes Klager over, at det er saa vanskeligt at komme dertil, tror jeg, det er rettest, at det ikke er Udvalget, der har afgjort dette Spørgsmaal, men selve Rigsdagen, og derfor vil jeg have dette Forslag under Afstemning, for at Ansvarret kan ligge der, hvor det bør ligge. Derved bliver ogsaa jeg fri for Ansvar.

Yderligere skal jeg ikke omtale det af mig stillede Ændringsforslag, men vil henvisse til de Udtalelser, som ere faldne fra min Medforslagsstiller, det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen), og mig ved første Behandling, og ligeledes til Medicinalkommissionens Betænkning. Jeg har ikke, som jeg sagde før, stort Haab om at faa Ændringsforslaget vedtaget, og bliver det forkastet, ville jeg og min Medforslagsstiller stemme for Pladsen ved Nykøbing, men jeg kan ikke andet end slutte med at bede Medlemmerne stemme for det Ændringsforslag, jeg har været med til at stille under Nr. 2.

L. Pedersen: Jeg skal ikke opholde mig ved, hvad den højtærede Ordfører har gennemgaaet i sin første Tale her angaaende det, hvorom Udvalget har været enig, det er egentlig om de vigtigste Spørgsmaal. Det, der ligger os imellem, og det kunne vi lige saa godt straks gaa over til at drøfte, er Spørgsmaalet om Pladsen, hvor Sindssygeanstalten skal ligge. Jeg er der ikke enig med nogen af de 2 ærede Talere, der have haft Ordet. Som jeg ved Lovforslagets første Behandling udtalte, maa jeg slutte mig til den Erklæring, som er kommen fra Kommissionen, der har undersøgt Byggepladserne, og som bestod af 2 Læger og 2 bygningskyndige Mænd, at Slangerup efter deres Mening var den bedste Plads. Jeg skal villigt indrømme, at der ved Nykøbing er mange Betingelser for at lægge et saadant Hospital der, men jeg maa lige som vedkommende Kommission holde for, at Belliggheden der er for afsides. Ganske